

decadente eigenschappen? En nauwelijks heeft men een vogel met moeite in bescherming genomen tegen den mensch of »men« decreteert ineens dat hij *onder de jachtwet* komt en »jachtvermaak« voortaan zal zijn *in plaats van levend wezen* en men noemt hem dan met een voor natuuronderzoekers héél leelijk klinkend woord »klein wild«. Bij een anderen vogel weer willen de visschers dat hij uitgerooid wordt omdat hij per dag eenige *tientallen* visch eet, en diezelfde visschers voeren visch bij *duizendtallen* als mestingskuurstof aan voor de natuur totaal nuttelooze *gekweekte* eenden door hun eendenfok-liefhebberijen! Wie is hier nu de schadelijke voor de visschen, de reiger of die gekweekte eend? Natuurlijk de laatste. *Dus als de visch achteruit gaat, is de mensch zelf de schuld.*

En tenslotte geef ik weer een vervolgstuk van het Wochenschrift-artikel (zie vorige afleveringen):

»Duitsch O. Afrika, dat aan wildrijckdom alle landen der wereld overtreft, is op 't oogeblik door de verordeningen v.d. keizerlijken Gouverneur het meest in gevaar. Uit alle kultuurlanden stroomden jagers en andere avonturiers, om naar hartelust in de onmetelijke en *schijnbaar* onuitputtelijke jachtgronden bot te vieren aan hun jachtpassie en ook wel uit strafbare geldzucht. Er zijn daar reeds firma's, die zorgen voor de uitrusting van zulke expedities, waarbij wildrijke streken en ieder gewenschte diersoort gegarandeerd wordt!! Mijn aanklacht is gericht nu tegen deze gewetenlooze recordschutters en beroepsschietters, die zonder gevoel voor de heiligheid der natuur ruw en onbeschaafd alle dieren, van olifant tot den kleinsten vogel, den oorlog verklaard hebben en uitroeien wat hun voor het geweer komt. Het groote gevaar komt door deze daar zich neergelaten hebbende jachtboemelaars en beroepsjagers, die in 't gunstigste geval *voor den schijn* een of ander beroep uitoefenen, maar in werkelijkheid slechts er op bedacht zijn door de jacht hun avontuurlijken aard en bloeddorst en ijdelheid te dienen of hun geldbuidel te vullen. Door de regeering worden aan gepatenteerde olifantenjagers jachtacten uitgereikt. De daarvoor noodige 750 Rupien krijgen deze »jagers« meestal van Indische handelaren, dikwijls blijkt het later dat deze olifantenslachters zeer twijfelachtige individuen zijn, die dan in 't gunstigste geval — nadat ze vele verkeerde dingen gedaan hebben — weggejaagd worden. *In de eertse plaats moet men* (ofschoon niet alle) *de Boeren noemen*. Sinds generaties in Z-Afrika met land en lieden vertrouwd, trekken zij ook in onze Duitsch-Oost-Afrikaansche kolonie dolend rond en verschaffen zich door de jacht op Neushoorns Olifanten en andere waardevolle dieren in gewetenlooze moordschietterij, geld. Vreemd genoeg worden deze Boeren door onze regeering niettegenstaande vele waarschuwingen jarenlang als »Pioniers der Beschaving« met zeer hooge onkosten in 't land geroepen!»

Dordrecht.

P. J. BOLLEMAN VAN DER VEEN.

De Waterrietzanger in Nederland. — Ter aanvulling van hetgeen op pag. 83 in het nummer van 15 Juli j.l. van dit Tijdschrift over vroegere vermeldingen van den *Waterrietzanger* in Nederland is medegedeeld, wensch ik de aandacht te vestigen op het navolgende, zooals ik met een enkel woord reeds deed in de inleiding der XV. Familie: *Sylviiidae* in mijn „Oologia Neerlandica“, bij *Calamodus aquatica* (Gmelin).

In de tusschen 1845—1854 bewerkte „Fortpflanzungsgeschichte der gesammten Vögel“, van Dr. F. A. L. Thienemann, nog steeds het beste werk op het gebied der *nest-kunde*, waarvan de tekst helaas door langdurige, ernstige ziekte van den auteur onvoltooid is gebleven, vermeldt Dr. Th., dat hij van den *Waterrietzanger* meerdere nesten uit de omgeving van Rotterdam, door tusschenkomst van den Heer Löbbecke aldaar, kreeg toegezonden.

Over het geheel genomen onderscheiden zich die nesten — zegt Dr. Th. — van die van den gewonen *Rietzanger* door: 1. geringere wijtje; 2. ingetrokken binnenrand en 3. met meer zorg geëffende binnenbekleding.

Gaarne houdt de *Waterrietzanger* — zoo wordt t. a. p. ook gezegd — zich op lage plaatsen op, die over groote uitgestrektheid met *Carex*-soorten zijn begroeid. Zijn vindplaats bij Wageningen, in de *Geldersche Vallei* namelijk, is dus daarmede wel in overeenstemming.

Met Gloger, Schlegel, e. a. hield Dr. Thienemann reeds *cariceti* en *aquatica* voor één soort. Arnhem.

A. A. VAN PELT LECHNER.

Blauwborstje. — Onlangs las ik in aflevering 2 een mededeeling van den heer D. Woltman over de waarneming van een Roodster-Blauwborstje. Misschien interesseert het u te vernemen dat ik 31 Mei l.l. een witvlek-blauwborstje (*Cyanecula leucocyanea*) heb gezien in de Loosdrechtsche plassen, aan het „Oppad“ tusschen 's Gravenland en Kortenhoeft. Het diertje was in het geheel niet schuw en liet zich gemakkelijk in den kijker nemen. Bij tusschenpoozen liet het een helderen fluittoon hooren, en dan rekte het 't halsje, en kwam de witte vlek in het blauw duidelijk te zien.

Amsterdam.

F. J. BUENO DE MESQUITA.